

3. Økonomisk og social udvikling.

Generalsekretæren finder, at forberedelsesarbejdet til FNs andet udviklingstiår frembyder en lejlighed til en nyttig gennemgang af såvel de positive resultater som af skuffelserne i løbet af det første tiår. ECOSOCs nyligt afsluttede samling i Genève understregede betydningen af at forbedre 1960ernes oversimplificerede udviklingsplaner og fremhævede betydningen af at inddrage den offentlige mening i forberedelserne og senere hen også i gennemførelsen af udviklingsstrategien for det kommende tiår. De forberedelser, som for øjeblikket foregår, kan meget vel tænkes at blive et vendepunkt i samarbejdet mellem de forskellige FN-organer samt medføre, at de regionale økonomiske kommissioner kommer til at fungere som initiativcentre.

Der er en nær sammenhæng mellem fødevarer- og befolkningsproblemet. Inden for begge områder rummer situationen lyspunkter, idet sidste års høstudbytte fremviste en stigning i forhold til tidligere, og et stadigt stigende antal lande udformer en aktiv befolkningspolitik. Generalsekretæren udtrykker i denne forbindelse taknemmelighed over de bidrag, som hidtil er ydet forvaltningsskuffelsen for befolkningsaktiviteter. De særlige problemer, som mangelen på tilstrækkelig proteinrig føde frembyder, gøres til genstand for ret indgående omtale. Betydningen af den nødvendige politiske vilje til løsning af proteinproblemet understreges.

De under UNCTAD II opnåede resultater var et skuffende udtryk for den mangel på politisk vilje, som prægede konferencen. Dens forløb betød, at en virkelig mulighed for at nå de opstillede mål var gået tabt, og at konferencen havde været ude af stand til at fremkomme med et reelt bidrag til udformningen af en verdensomfattende udviklingsstrategi. Det er nødvendigt, at UNCTAD nu gør stillingen op og træffer de nødvendige forholdsregler, bl. a. på det organisatoriske område for at gøre konferencen til et aktionsorienteret organ. Generalsekretæren opfordrer til at søge nye muligheder for samarbejde mellem UNCTAD og GATT.

Samarbejdet mellem UNIDO og de regionale økonomiske kommissioner bør intensiveres ved udformningen af en udviklingsstrategi for 1970erne på det industrielle område.

UNDP er i udvikling både med hensyn til projekternes antal og varighed. UNDPs interesse for projekter inden for uddannelse og oplæring fremhæves.

4. Menneskerettigheder.

Der er taget en række initiativer på menneskerettighedsområdet i det internationale menneskerettighedsår 1968. Medlemsstaterne opfordres til at ratificere først og fremmest konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination og de internationale menneskerettighedskonventioner. Et af de vigtigste problemer er den praktiske gennemførelse af de af FN opstillede normer på menneskerettighedsområdet.

5. Apartheidspørgsmålet.

Følgerne af Sydafrikas apartheidpolitik er alvorligere end nogensinde. Den sydafrikanske regering fortsætter ikke blot sin raceadskillelsespolitik i Sydafrika, men søger også at udstrække sin racefilosofi til Namibia (Sydvestafrika) i strid med dette områdes internationale status og til Sydrhodesia i en åben udfordring mod FNs autoritet. Disse områders undertrykte befolkninger har ifølge deres ledere ikke anden mulighed for at genoprette deres rettigheder end ved væbnet oprør. Generalsekretæren gennemgår FNs forskellige protester imod og fordømmelser af apartheidpolitikken og nævner de forskellige forsøg på at afhjælpe følgerne af denne politik. Generalsekretæren anbefaler, at der ufortøvet iværksættes handling i overensstemmelse med Generalforsamlingens og Sikkerhedsrådets resolutioner, men FNs effektivitet i apartheidspørgsmålet afhænger af medlemsstaternes og i særdeleshed Sydafrikas større handelspartners villighed til at leve op til deres ansvar og af Sikkerhedsrådets villighed til at genoptage spørgsmålet til behandling og evne til at nå til enighed om effektive foranstaltninger.

6. Kolonispørgsmål.

Generalsekretæren konstaterer, at visse mindre områder har opnået uafhængighed i det forløbne år, men at de resterende store koloniproblemer i det sydlige Afrika fortsat er uløste.

En løsning af Namibia-spørgsmålet afhænger af Sikkerhedsrådets villighed til at